

[Arne Melchior]

lige så vigtigt at gøre noget tilsvarende, og det er altså det eneste hjørne i det skrevne om dette her, som jeg har kunnet finde, hvor jeg kan give ret i, at man kunne sige, man kan faktisk sige, at så skulle det også gælde andet, og da vi ikke ønsker, det skal gælde andre områder, ikke ønsker, det skal gælde her, afviser vi selvfølgelig forslaget.

Jeg må også afvise, hvad der står imod slutningen af bemærkningerne på side 3, 2. spalte, hvor der henvises til gammelpartiholdningen. Jeg tror dårlig, der er et forslag fra fremskridtspartiet, der ikke i sine bemærkninger omtaler gammelpartierne. Jeg er repræsentant for et parti, der ganske vist kom i folketinget samtidig med fremskridtspartiet, men som rent fødselsmæssigt er lidt yngre, og derfor kan hr. Glistrup og co. jo godt hævde, at jeg har et gammelpartisynspunkt. Det er da meget muligt, men jeg vil fnysende forarget afvise, at der skulle være gamle eller unge partier, der skulle have den kyniske holdning, at nogle skal dø, for at nogle hellige køer skal leve. Det er løgn og latin og hører ingen steder hjemme at skyde folk ligegyldighed med andre menneskers liv i skoene.

Så vil jeg endelig om strejker sige noget tilsvarende, som hr. Bolvig sagde mod slutningen af sin tale. Jeg savner stærkt, og har altså åbenbart ikke selv haft evnen til det, skønt jeg har peget på det nogle gange, at få rejst en debat om strejker som sådanne, strejker som aktionsmiddel. Det er helt oplagt, at vi ikke drømmer om at forbyde strejker. Jeg har en lidt ambivalent holdning til spørgsmålet. På den ene side, som sagt, skal strejker selvfølgelig være lovlige, det er klart, og jeg vil endda gå så langt at sige, at strejker somme tider er hensigtsmæssige; det gælder kortvarige strejker eller arbejdsnedlæggelser, når de er varslede – når det ikke drejer sig om buschauffører, der kører børn til skole og folk til arbejde, og så går hjem og altså ikke kører dem tilbage. Når det drejer sig om overenskomst-mæssige og varslede strejker og de er kortvarige, kan de somme tider gøre gavn ved at pege på et påtrængende problem, og det kan være en gavnlig ventil både for mennesker og for forhold, helt enig.

På den anden side er der sket så meget i produktionslivet og i det hele taget i den tekniske udvikling, at jeg er forbavset over, at der er gået så mange år, før samfundet virke-

lig har taget sig sammen til en debat om det hensigtsmæssige i strejkevåbenet, fordi det jo i dag får helt andre virkninger, end det fik, dengang man startede med strejker, og fordi det meget tit rammer andre end dem, som strejken som våben egentlig er ment at skulle ramme. Derfor håber jeg, at der vil komme en sådan debat, den må gerne være langvarig, for det er et svært og vigtigt problem, og jeg kan kun til slut erklære, at det foreliggende forslag bestemt ikke egner sig til at rejse nogen meningsfyldt debat.

Poul H. Møller (KrF):

Jeg ved ikke, hvor alvorligt dette forslag egentlig er ment, men for mig at se er det kun et halvhjertet forsøg på at undgå fremtidige strejker på livstruende områder, halvhjertet, fordi det jo ganske oplagt ikke vil kunne vinde tilslutning her i dette høje ting. De fleste er nok klar over, at arbejdsstridigheder nu engang ordnes af arbejdsretten og ikke af vore byretter og domstole i det hele taget, og det kan man så ikke uden videre ændre, slet ikke ved et forslag som dette.

Men kristeligt folkeparti er enig med forslagsstillerne i, at der bør træffes foranstaltninger, der kan hindre fremtidige arbejdsstandsninger, som kan betyde fare for menneskers liv og helbred, og det må så naturligvis også omfatte alle andre samfundsfunktioner, som det i det pågældende tilfælde vil være livsnødvendigt at holde i gang. Det er klart.

Det er jo ikke noget nyt problem, som flere af de foregående ordførere også har været inde på, og vi mener også, at det trænger sig på med en endelig løsning. Kristeligt folkeparti har som bekendt fremsat et forslag om afskaffelse af eksklusivbestemmelserne, som også er et bidrag til løsning af hele dette problem. Disse eksklusivbestemmelser har jo som bekendt også været anledning til strejker, som kunne være og var livstruende. Vi har jo senest set det i tilfældet med Falck. Hvis Falcks ambulancetjeneste var sat ud af funktion, kunne det have betydet liv eller død for nogle.

Konflikter kan naturligvis også opstå på andre områder, uden at det behøver at vedrøre tilhørsforhold til en organisation og en bestemt fagforening. Vi mener, at der bør skabes sikkerhed på hele dette område, men